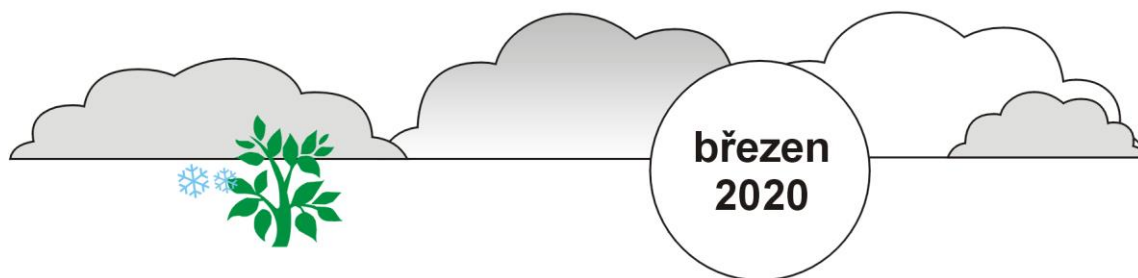

Starohobezský

S L O N

K

Í

N

D

O

V

Ú

Setkáváme se v březnu; v dalším čísle, jak velí tradice našeho školního časopisu. Situace, ve které se nyní nacházíme, už tradicí není. Naposledy jsme se ve škole viděli 10. 3. a od té doby spolu komunikujeme digitálně. Asi nikoho nenapadlo, že si budete a budeme chybět. Tak si pojdte přečíst stránky Slona z doby, kdy jste se ještě sami na vzniku časopisu podíleli. Pojdte si zavzpomínat a třeba se i pobavit či se něco nového dozvědět. O to se snažím ostatně vždycky.

Přeji vám klid, sílu, radost, trpělivost a hlavně zdraví.

Slon

Na návštěvě v Jemnici

Ve středu 4. 3. měli žáci ze sedmé a osmé třídy zajímavý den. Místem jejich dopoledního programu se stala Jemnice, konkrétně místní psychiatrická léčebna. Nevěděli jsme, co nás čeká, pouze jsme měli domluvenou besedu o závislostech. A tak jsme byli velmi překvapeni, když na nás čekala terapeutka nikoliv s interaktivní tabulí a prohlídkou léčebny, ale se šesti klienty. Tito dobrovolně kývli na setkání s námi, aby nám jejich příběh otevřel oči a byl poučením. To, co jsme viděli a slyšeli, bylo skutečně velmi silné. Ale nepřenosné. A navíc jsme se dohodli, že vše, co se řekne na našem setkání, zůstane pouze v léčebně mezi čtyřmi stěnami.

Protože jsme měli do odjezdu autobusu čas, využili jsme program, který pro nás připravila paní učitelka Michlová. Dostali jsme mapu s názvem Okruh královny Elišky a vydali se zkoumat historii Jemnice. I když je Jemnice blízké město, jeho historii jsme moc neznali, ale na trase jsme se neztratili a v pořádku prošli celý okruh. Prožili jsme opravdu zajímavý den, což není fráze, ale fakt.

Jan: Když jsme tam přicházeli, vůbec jsem nevěděl, co tam budeme dělat. Myslel jsem si, že nám ukážou, jak to tam vypadá. Ale bylo to úplně jiné. Sedli jsme si do kruhu mezi alkoholiky a drogově závislé a poslouchali jejich příběhy. Bylo to zajímavé a poučné. Někteří vůbec nevypadali, že by byli závislí.

Filip: Byl jsem rád, že jsem tam byl, ale odcházel jsem s husí kůží.

Sabina: Nebyla jsem tam.

Nikola: Léčebna mi přišla hezká. Líbilo se mi, že ti lidi o tom chtěli mluvit a že nám vyprávěli své životní příběhy.

XXX: Bylo to zajímavé a poučné.

Pavel: Akce se mi líbila, pro mě to bylo hodně dojemné a smutné. Někteří alkoholici a feťáci do toho spadli zhruba v našem věku. Pokud si dobře vzpomínám, všichni se do problému dostali proto, že se chtěli začlenit do společnosti. Jejich rodiny byly špatné v tom smyslu, že buď byli závislí oba rodiče, nebo alespoň jeden z nich.

Horácké divadlo

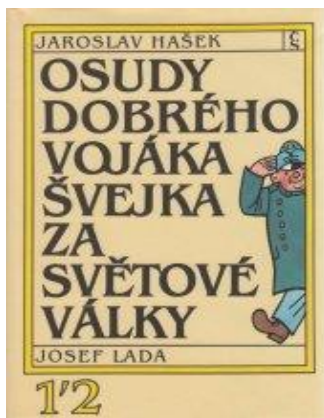
V úterý 3. 3. 2020 jsme absolvovali tradiční návštěvu Horáckého divadla. Na programu bylo představení Osudy dobrého vojáka Švejka. Trochu jsme se obávali, co nás v Jihlavě čeká, ale ve finále jsme byli spokojeni. Zajímavé, dynamické, s velkým nasazením odehrané představení. Pochvala náleží dětem, které se chovaly ukázněně a svou účastí potvrdily zájem o kulturní dění.

- Filip:** Divadlo se mi líbilo, ale první polovina více, zdála se mi akčnější a záživnější.
- Jan:** Divadelní hra byla skvělá. Já jsem už viděl i film, ale tato hra se mi líbila víc než film. Nejvtipnější mi připadal opilý polní kurát Katz, což byl farář u vojáků, a pak paní Müllerová, to byla taky výborná postava. Jediné, co mi vadilo, byl kouř, který měl představovat válku. Ale dalo se to přežít.
- Pavel:** Divadlo se mi líbilo hodně, ale první polovina více než druhá. Jen mě zklamalo, že tam hrála jenom jedna žena. A obdivuji obrovskou divadelní zkušenost. Tak dobře zahráného opilce jsem již dlouho neviděl.
- Nikola:** Divadlo se mi moc líbilo, bylo to zajímavé. Těším se, že za rok pojedeme zase.
- XXX:** Bylo to hodně zábavné. Nejvíce se mi líbil opilý farář. Ale na konci mi vadil ten kouř.
- Pepa:** Dávám 8 z 10. Ale druhá půlka se mi líbila o něco méně.
- Honza:** Divadlo bylo zábavné a totožné s filmem. Nejvíce mě zaujala postava Švejka. A pak i postava opilého vojenského kněze.
- Irča:** Divadlo bylo super. Nejvíce se mi líbil herec, který představoval Švejka. A pak herečka jako paní Müllerová.
- Veronika:** S divadlem jsem naprosto spokojená. Přijde mi, že je lepší než film. Moc se mi líbily scény s opilcem, tam jsem se nejvíce zasmála. Vůbec se mi nelíbila scéna s vyprazdňováním.
- Monika:** Představení se mi moc líbilo. Obdivuji herce, jak to zahráli a zatancovali.

- Aneta:** Divadlo se mi líbilo, nejvíce postava kněze.
- Simona:** Nejvíce se mi líbily postavy opilého kněze a nadporučíka Lukáše. Mrzí mě, že jako devátáci už příští rok nepojedeme.
- Daniela:** Já osobně jsem to čekala o trochu lepší, byl to takový průměr. Líbily se mi všechny postavy kromě Švejka.
- Jirka:** Mně se to líbilo moc. Měli to dobře natrénované. Ale jedna věc mi vadila – ten kouř na konci. Nejvíce se mi líbil herec představující faráře. Chci přemluvit mamku a tatku, abychom tam někdy jeli sami.
- XXX:** Moc se mi to líbilo. Byla jsem nadšená, že někdo hrál třeba i tři role a každou chvíli se převlékal do jiných kostýmů. Bylo to lepší než film o Švejkovi.
- XXX:** Divadlo se mi líbilo, i když jsem se chvílkami nudil. Ale stejně jsem si to užil. Lepší než být ve škole a nudit se.
- Eliška Š.:** Moc se mi to líbilo, všichni hráli dobře. Nejvíce se mi líbily postavy paní Müllerové, Švejka a kněze. Já jsem byla v tomto divadle poprvé a příště bych chtěla jet zase. Těším se na to.
- Tereza:** V Horáckém divadle se mi líbili všichni herci, ale nejvíce se mi líbila cesta autobusem.
- Petr:** Byla tam zábava. Asi nejvíce se mi líbily scény s farářem.
- Hana:** Nebylo to špatné, ale minulý rok se mi to líbilo víc. Švejk mě až tak nezaujal.
- Karolína:** Čekala jsem to horší. Divadlo ale bylo fajn, i když ke konci jsem se začínala nudit.
- Šarlota:** Mně se nejvíce líbilo, jak tam tancovali. Pak mě zaujal Švejk, měl krásný hlas.
- Martin:** Nejvíce se mi líbilo, že jsem se nenudil. Nejlepší herec byl podle mě představitel kněze. O přestávce jsem si sedl s kamarády, svačili jsme a povídali si.
- Eliška Ši.:** Byla tam zábava. Nejvíce mě zaujala scénka v kostele. Bavilo mě to tam a těším se na další rok.

Technická poznámka: feldkurát Katz je vojenský kněz, nikoli farář

Jaroslav Hašek (1883–1923) byl pražský rodák, který přerušil studia na gymnáziu, učil se drogistou a nakonec maturoval na obchodní akademii. Pracoval jako bankovní úředník,

novinář, obchodoval se psy či vystupoval jako kabaretní konferenciér. Propadl bohémskému způsobu života. Během války rukuje na frontu, padne do ruského zajetí, poté se dostává k čs. legiím a nakonec vstupuje do Rudé armády. Po návratu domů v roce 1920 se usadil v Lipnici nad Sázavou, kde je i pohřben.

Jeho nejznámější dílo se nazývá **Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války**. Čtyřdílný román, který zůstal nedokončen, vyjadřuje obraz habsburské monarchie a realitu své doby.

Prostřednictvím postavy Josefa Švejka autor vyjádřil svůj postoj k válce, armádě, světu. Knihu vynikajícím způsobem ilustroval Josef Lada.

A ještě jedna technická: v románu Haškov postoj vyjadřuje vypravěč.

Úvaha nad pravopisem aneb Hledáme chyby

Pokud jde o mně, myslím si, že je Český jazyk zbytečně moc těžký. Uznejte samy, že by bylo všechno jednodušší, kdyby jsme měli pouze jedno i, tedy měkké. Ipsilon bysem vyloučil z abecedy a jeho užívání úplně. Jenom si tím komplikujeme život, respektive známky z češtiny. Slovní druch určit umím, vjetné členy taky zvládnou, ale pravopis je pro mně velikou neznámou. A co vy, souhlasíte s tiranií písmena y, nebo se bez něho taky obejdete?

Tak co, kolik jsi našel chyb? Úvahu si ještě jednou přečti a spočítej pravopisné chyby, interpunkce v textu je v pořádku.

Zajímavosti z historie...

Nejstarší panovník

Nejstarším panovníkem byl František Josef I. (1830–1916), který zemřel ve věku 86 let.

Nejdelší doba vládnutí

Panování Františka Josefa I. má takřka nepřekonatelný rekord v délce, neboť vládl bez několika dní 68 let. Manželství Františka Josefa I. s Alžbětou Bavorskou, zvanou Sissi, trvalo 44 let, ale bylo velmi dlouho jen formální záležitostí.

Nejplodnější manželský pár

Jednalo se o vztah Marie Terezie a jejího manžela Františka Štěpána Lotrinského, kteří spolu měli 16 potomků, z toho 11 dcer a 5 synů.

Nejmladší panovník

Byl jím Ladislav, řečený Pohrobek. Na trůn se s ním počítalo již před jeho narozením v roce 1440. Vládu započal korunovací v roce 1453, tedy ve svých 13 letech. Zemřel v 17 letech na leukémii, těsně před svou svatbou s francouzskou princeznou Magdalénou.

Poslední český král

Karel I., který vládl v letech 1916–1918, byl prasnovcem Františka Josefa I. Korunním princem se stal po atentátu na Františka Ferdinanda d'Este v Sarajevu v červnu 1914. Když se stává po smrti Františka Josefa I. císařem, přebírá válčící říši, která spěje nezadržitelně k rozkladu. Po pádu monarchie odešel Karel I. do exilu do Švýcarska. V roce 1921 se dvakrát neúspěšně pokusil stát se králem v Maďarsku. Po druhém pokusu byl internován na ostrov Madeira, kde také v roce 1922 umírá na tuberkulózu. V místě posledního pobytu je také pohřben, a proto je nejdále pohřbeným českým panovníkem.

Nejčastější jméno českého panovníka

Jméno Václav nosilo celkem šest vládců, dvě knížata a čtyři králové. Navíc Karel IV. byl původně pokřtěn také jako Václav. Naopak celkem 14 jmen (např. Jan, Jiří, Jaromír) patřilo pouze jedinému panovníkovi.

Nejtlustší panovník

Na českém trůně byl pravděpodobně nejtlustším panovníkem Jiří z Poděbrad. Byl dlouhodobě nemocný, měl potíže se žlázami s vnitřní sekrecí, které se projevovaly

---

nadměrnou otylostí. V posledních týdnech života se už nemohl ani postavit a zemřel vsedě na trůně.

Nejkrutější osud

Nejkrutější osud měl kníže Jaromír (asi 975–1035). Jeho bratr Boleslav III. ho nechal vykastrovat, bratr Oldřich ho dal oslepit. Nakonec byl Jaromír zavražděn. Když šel v noci na záchod, vrah ho zesponu proklál oštěpem.

Nobelova cena

Alfred Nobel (1883–1886), švédský průmyslový podnikatel a vynálezce dynamitu, ve své závěti napsal, že z jeho pozůstalosti mají být každý rok uděleny ceny za fyziku, chemii, fyziologii nebo lékařství, literaturu a za mír.

V roce 1968 bylo ve Švédsku rozhodnuto udělovat i Nobelovu cenu za ekonomii. Ale protože tato cena nebyla uvedena v Nobelově závěti a peněžní odměna se nevyplácí z Nobelova fondu, nejedná se vlastně o Nobelovu cenu. Přesto se uděluje společně s ostatními cenami. Češi mají dva držitele této ceny, a to v oblasti chemie a literatury.

Jaroslav Heyrovský (1890–1967)

Syn profesora právnické fakulty Karlovy univerzity Leopolda Heyrovského se narodil v Praze. Studoval chemii v Praze a v Londýně. Po studiích působil jako asistent a později jako profesor na Karlově univerzitě. Ve dvacátých letech se svým japonským žákem T. Shikatou objevili novou metodu – polarografii, která slouží k určení malých množství cizorodých látek v roztocích. Za tento objev byl v roce 1959 oceněn Nobelovou cenou. Vedle toho se pokoušel, i když neúspěšně, o objev chemického prvku č. 75 - rhenia. Heyrovský zemřel ve věku 77 let v Praze.

Jaroslav Seifert (1901–1986)

Narodil se v Praze v dělnické rodině. Studia na gymnáziu nedokončil a začal pracovat jako novinář. V mládí sympatizoval s komunismem, s nímž se po roce 1929 rozešel. Po roce 1948 byl nucen se několikrát odmlčet. Mezi jeho básnické sbírky patří Poštovní holub, Jablko z klína, Šel malíř chudě do světa, Maminka, Morový sloup a další. Za své celoživotní dílo byl oceněn v roce 1984 Nobelovou cenou. Protože měl zdravotní problémy, cenu za něj převzala jeho dcera. Seifert zemřel dva roky poté v Kralupech nad Vltavou, kde je také pochován.

Příběh pstruha

Příběh propukl pět pátků po pražské pouti. Pruhovaný pes Punťa poskakoval po posekaném paloučku. Přeběhl prašnou pěšinu. Pak pomateně pobíhal podél potoka.

Potokem pomalu plul pyšný pstruh. Pejsek povídal pstruhovi: „Papají pstruzi pomeranče?“ Panovačný pstruh plácl ploutví. Podplul pod pramicí, prostě pláchl.

Pejsek pokračoval po prašné pěšince. Potom

proběhl Příbramí. Přitom připravil petici proti pyšnému pstruhovi. Petici podepsalo patnáct příslušníků PP. Přeloženo: PŘÁTEL POHODY. Páv, pavián, pavouk, pelikán, pěnkava, pásovec, perloočka, perlorodka, ptakopysk, píďalka, pinč, prasátko, plameňák,

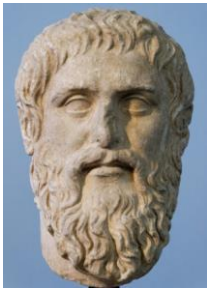

papoušek, pakůň. Příbramští pokřikovali: „Prašťte pstruha palicí!“ Propuklo pěkné peklo. Příšerné!

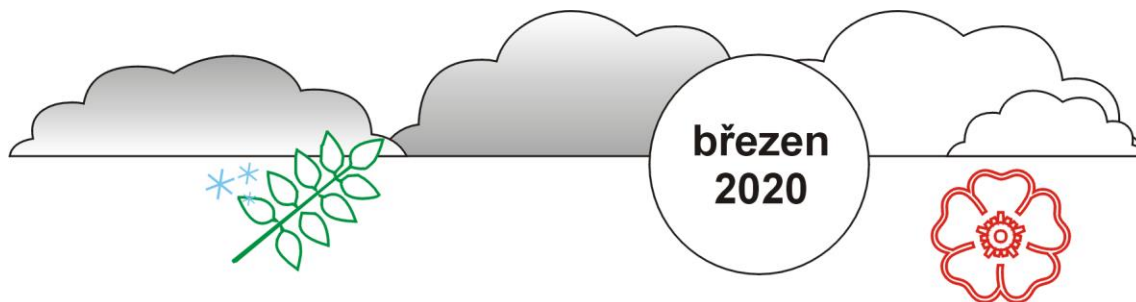
Potom panter přezdívaný Platón pronesl památný proslov: „Přátelé! Připomínám pouze prastarou pravdu. Pomeranče pstruhům přivozují příšerný průjem. Pstruzi požírají přece pouze plankton.“ Po politickém projevu pragmatický Platón přátelsky povídá: „Podejte packy ploutvím. Palte petice, pokládejte palice, pojídejte přirozenou potravu.“

Příběh prozrazuje ponaučení. Pstruzi pomeranče proklínají.

Vzpomínáte, že i my jsme v hodinách pracovali s variací na písmena? Ovšem výše uvedenému textu je třeba zatleskat. Ale několik otázek si neodpustím:

- Kdo to byl Platón?
- Kam byste zařadili pstruha duhového do systému živočichů?
- Od kterých písmen by se vypravování nedalo napsat?
- Kolik je v textu přímé řeči?
- Najdi v příběhu cizí slova. Znáš jejich český význam?

Hádej, kdo jsem...

Osoba 1

Mám vysokou a štíhlou postavu. Moje oči jsou hnědé. Vlasy stejné barvy jsou dlouhé. Moje kladné vlastnosti jsou ty, že jsem osoba pečlivá, kamarádká, mám ráda zvířata a ráda se s druhými podělím. Mám ale i jiné vlastnosti: často se mi mění nálada a je pro mě typická nerozhodnost. Mým koníčkem jsou zvířata chovám křečka, andulky, rybičky a psy. Baví mě ruční práce a vyrábět něco z papíru. Z domácích prací mě baví vaření, ale uklízet nádobí do myčky už mě nebaví.

Myslím si o sobě, že jsem hodný a přátelský člověk.

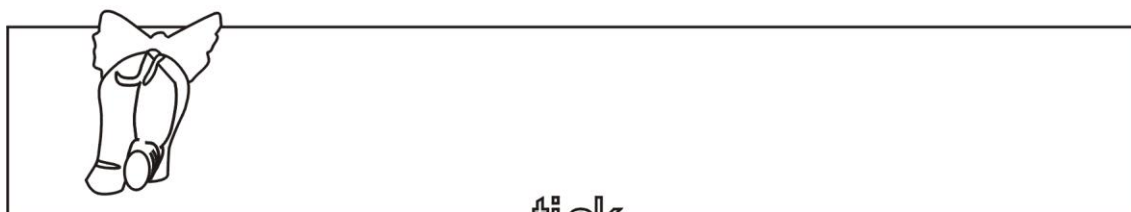
Osoba 2

Na svůj věk mám průměrnou postavu. Oči mám hnědozelené, vlasy kudrnaté. Mám střední nos, o kterém říkají, že ho mám zděděný po tátovi. Jelikož se bojím zubaře, pravidelně si čistím zuby. Vlastnosti mám od každého rodiče. Jsem občas lajdák a občas flegmatik. Bojím se pavouků a někdy i tmy. Mou vášní je sport.

Osoba 3

Má postava je spíše menší, vlasy mám světlehnědé. Mám modrošedé oči a věčně usměvavý výraz ve tváři. Pořád něco ztrácím a pořád něco zapomínám. Jednou jsem osoba náladová a našťavaná na celý svět, během chvíle se mi zdá být všechno fajn. Mezi mé koníčky patří jízda na kole, na bruslích a hraní her na počítači. Jsem člověk, který nemá rád přetvářku. Často říkám pravdu do očí, což se některým lidem nelíbí. Mí rodiče říkají, že kvůli tomu to budu mít v životě těžké.

Toto jsou domácí úkoly tvých kamarádů z druhého stupně. Neuvádím pohlaví, třídu, některé podobnosti jsou nedostatečné. Záměrně. Zkus se totiž zamyslet nad tím, kdo je autorem a skrývá se pod osobami 1, 2, 3.

tisk

ZŠ a MŠ Staré Hobzí

e-mail: skola.hobzi@dac.cz

www.skolahobzi.cz